

paa det Tidspunkt i Virkeligheden ikke var andet end en maskeret Fattighjælp, saa var det ikke, fordi de principielt sluttede sig til 62 Aars Alderen. Socialdemokraterne har alle Dage staaet paa 60 Aar, men havde man Valget mellem disse to Forslag, foretrak man det Berg-Hørupske Forslag. Jeg maa fastholde, at det ikke er urimelig Konservatisme, men fornuftig og god Konservatisme at blive staaende ved det, vi har haft i over 30 Aar: 60 Aars Alderen.

Søren Svendsen: Det er nærmest et Par Hensillinger, jeg gerne vil gøre til det Udvalg, som faar denne Sag til Behandling, idet jeg finder, at Lovforslaget paa enkelte Punkter er saaledes, at det kunde være rigtigt at tage disse Punkter under nærmere Overvejelse. Jeg skal ikke udtale mig om de foreslaaede faste Takster med det dertil knyttede Dyrtidstillæg, men kun om et enkelt Forhold, hvor det kunde være rigtigt at foretage en lille Ændring. Det er med Hensyn til det Beløb, der gives til enlige Mænd samt til Ægtepar, hvor kun Manden er fyldt 65 Aar. Her sidestilles en gammel Mand, om jeg maa bruge det Udtryk om en Mand paa 65 Aar, der har en noget yngre Kone, med en ugift Mand. Det kan i mangfoldige Tilfælde være meget misvisende. Man kan tænke sig, at en 65-aarig Mand har en Hustru, der er 8—10 Aar yngre — det er ikke ualmindeligt, snarere almindeligt —, og saa er det meget sandsynligt, at et saadant Ægtepar kan have flere ukonfirmerede Børn, og saa er det en Selvfølge, at saa er en saadan Mand paa 65 Aar i Virkeligheden daarligere stillet end den Mand og den Kone, som begge er fyldt 65 Aar, men ikke har ukonfirmerede Børn at forsørge. Hvis der derfor ikke i et saadant Tilfælde skal være alt for meget Brug for det frie Skøn med Hensyn til en Forhøjelse af en saadan Understøttelse, kan der være Grund til at tage under Overvejelse at tage Hensyn til, om vedkommende har Forsørgerpligt overfor ukonfirmerede Børn. Det er en Fejl, der for Resten findes baade i det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Rode som Indenrigsminister har forelagt, og det, Indenrigsministeren her har forelagt.

Dernæst er der ogsaa et andet Spørgsmaal, som man bør tage under Overvejelse. Det er Bestemmelsen i § 6 om de private Indtægter, som vedkommende maa have uden at blive udelukket fra at komme i Betragtning som Aldersrentenyder. Jeg er fuldt ud enig i Princippet om, at man skal søge at fremme Sparsommeligheden saa meget som muligt og opildne

Folk til at erhverve saa meget som muligt og saa længe som muligt, fordi det er en god Bestræbelse at animere Folk til at lægge til Side og spare og opsamle nogen Kapital, som de kan have at ty til paa deres gamle Dage. Det er udmærkede Principper, som er optaget i dette Forslag, men man kan jo ogsaa gaa for vidt i en god Sag, og det er det, jeg mener, man har gjort i det foreliggende Forslag selv om det ikke er saa galt som det Forslag fra den forrige Indenrigsminister, vi tidligere havde til Behandling, mener jeg dog, at Ting deri bør rettes. Det blev forleden Dag, jeg tror af det ærede Medlem Hr. Rode, kritiseret, at der ikke var taget tilstrækkeligt Hensyn til at anspore Folk til Opsamling af Kapital i det foreliggende Forslag. Det kan jeg ikke fuldt indrømme. Jeg synes, der er taget alt skyldigt Hensyn til de opsparede Kapitaler eller de Kapitaler, som de aldersrentenydende paa anden Maade ejer. Det er jo saaledes, naar jeg holder mig til Landet, at efter det foreliggende Forslag vil et Ægtepar med en Indtægt af 599 Kr. 60 Ø. have Adgang til den fulde Aldersrentenydelse, som med Dyrtidstillæget er 799 Kr. 20 Ø., og hvis denne Indtægt stammer fra en Kapital, vil det altsaa sige — med de Procenter, der er sat i Forslaget, og hvis man regner med Anbringelse til almindelig Rente af 4½ pCt., hvilket jo er almindeligt, naar man har Penge staaende i en Ejendom eller har købt Kreditforeningsobligationer for dem —, at et saadant gammelt Ægtepar vil kunne have en Kapital paa 7 054 Kr. og vil dog kunne nyde den fulde Aldersrente. Og gaar man op til det højeste, de maa besidde, saa vil saadant et Par gamle Mennesker ude paa Landet kunne have en Indtægt af 1 931 Kr. 60 Ø. eller en Kapital at nyde Renter af paa 22 724 Kr. og vil alligevel kunne faa en, om end selvfølgelig meget mindre, Aldersrente, nemlig 133 Kr. 20 Ø. Det, mener jeg, er at gaa lidt for vidt; jeg mener, at det kunde være hensigtsmæssigt, om Fradragsreglerne for saadanne Indtægter blev noget modificeret, saaledes at de, der havde en saa stor privat Indtægt, ikke skulde ved Siden af kunne nyde Aldersrente. Paa Landet er Forholdet jo endnu ret almindeligt det, at ældre Landmænd, Bønderfolk, afstaar deres Ejendom og lader sig tilskrive en vis bestemt Indtægt aarlig, som skal ydes af den, som faar Gaarden, til at begynde med som Regel Børn, men bagefter bliver det mange Gange helt fremmede. Jeg tror, at ikke ret mange, om overhovedet nogen, af tægtsnydende paa Landet har sikret sig en saa stor Indtægt, at de ikke vilde være be-